

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2025:031319
Datë: 10.03.2025
Numri i dokumentit: 06964219

AA.nr.178/2025

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS-Departamenti për Çështje Administrative, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët; Hajriz Hoti kryetar, Ramiz Kuqi dhe Arsim Hamzaj anëtarë, në konfliktin administrativ sipas padisë së paditëses-propozueses, Komuna e Kamenicës, të cilën me autorizim e përfaqëson, Arbnor Murturi, avokat nga Prishtina, kundër të paditurit, Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës me seli në Prishtinë, si dhe pala me interes, F.B nga Kamenica, për shkak të anulimit të vendimit, me kërkesë për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit, duke vendosur lidhur me ankesën e paditëses, të paraqitur kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, nën shenjën A.nr.540/2025, të datës 20.02.2025, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 07.03.2025, merr këtë,

A K T V E N D I M

Refuzohet si e pa bazuar ankesa e paditëses-propozueses, Komuna e Kamenicës, ndërsa aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, A.nr.540/2025, i datës 20.02.2025, vërtetohet.

A r s y e t i m

Me aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, A.nr.540/2025, të datës 20.02.2025, është vendosur, “*REFUZOHET propozimi i paditësit Komuna e Kamenicës me të cilin ka kërkuar pezullim të ekzekutimit të vendimit, A.nr.1738/2024 të datës 16.01.2025, të paditurit, Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës, deri në vendosjen meritore sipas padisë së paditësit, si i pabazuar.*”

Kundër këtij aktvendimi në afat ligjor ka ushtruar ankesë paditësja, përmes ta autorizuarit të saj, Arbnor Murturi, avokat nga Prishtina, duke mos përmendur asnjë nga bazat ankimore nga nenin 181 të LPK-së, me propozim që të aprovohet ankesa e paditëses, të ndryshohet aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, A.nr.540/2025, i datës 20.02.2025, dhe të shtyhet ekzekutimi i vendimit A.nr.1738/2024 të datës 16.01.2025, i të paditurit, Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës, deri në vendosjen meritore sipas padisë së paditëses.

Përgjigje në ankesë nuk ka ushtruar pala e paditur.

Kolegji i apelit shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e ankimuar, pretendimet ankimore dhe pas vlerësimit të tyre në kuptim të nenit 90 të Ligjit për Konfliktet Administrative, lidhur me nenin 194, 195, 200, 208 dhe 209 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, vëren se ankesa e paditëses është e pa bazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja me datë 19.02.2025, ka ushtruar padi në Gjykatën Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, për anulimin e vendimit të paditurit, Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës me seli në Prishtinë, me propozim për shtyrjen ekzekutimit të tij nga arsyet e dhëna në padi dhe kërkesë.

Gjykata e shkallës së parë, pas shqyrtimit të kërkesës për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit të paditurit, e duke u bazuar edhe në provat dhe dokumentet e bashkangjitura në padi, kërkesën e paditëses e refuzon si të pa bazuar me arsyetim se *“Për të vlerësuar propozimin e paditësit për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit, gjykata iu referua nenit 99 par. 1 të Ligjit NR. 08/L-182 Për Konfliktet Administrative (LKA) I cili përcakton se: “ Për sigurimin e padisë në rastin e padive për anulimin e një akti administrativ sipas nenit 14 të këtij Ligji apo një padie për ndalimin e kryerjes të një veprimi tjetër administrativ sipas nën paragrafit 1.1 të nenit 16 të këtij Ligji, Gjykata, me kërkesë, mund të vendosë pezullimin e zbatimit të aktit apo përkatësisht ndalimin e menjëhershëm të veprimit tjetër administrativ. Ndërsa në nenin 100 par.1 përcaktohet se” Masa e sigurisë e përcaktuar në paragrafin 1 dhe 2, të nenit 99 të këtij Ligji, mund të vendoset nëse nga një shqyrtim paraprak, Gjykata, vlerëson se plotësohen këto kushte: 1.1.marrja e masës të sigurisë është e domosdoshme për të shmangur një dëm të rëndë, të pakthyeshëm ndaj interesave të propozuesit të masës; 1.2.marrja e masës së sigurisë nuk cenon rëndë interesin publik” ndërsa në nenin 100 par. 2 përcaktohet se: “Për marrjen e masës së sigurisë të përcaktuar në paragrafin 1 të nenit 99 të këtij Ligji, Gjykata shqyrton plotësimin e kushteve të nën paragrafit 1.1 dhe 1.2 të këtij neni në përputhje me parimin e proporcionalitetit”. Dispozitat e lartcekura në mënyrë eksplicite përcaktojnë se për caktimin e masës së sigurisë duhet të plotësohen dy kushte: domosdoshmëria për të shmangur një dëm të rëndë të pakthyeshëm ndaj interesave të propozuesit dhe marrja e masës së sigurisë të mos cenoj rëndë interesin publik, duke i vlerësuar këto kushte në përputhje me parimin e proporcionalitetit. Duke vlerësuar propozimin e propozuesit/paditësit, gjykata pas shqyrtimit të dokumenteve të bashkangjitura, ka gjetur se paditësi me asnjë provë nuk ka bërë të besueshme pretendimet e tij sa i përket dëmit që do ti shkaktohej në rast të ekzekutimit të aktit, pasi pala interesit ka ushtruar në mënyrë te kundërligjshme pozitën dhe se punëdhënësi ka zhvilluar procedurën brenda afateve, pretendime këto që gjykata do i vlerësoi si të pabazuara. Pasi paditësi nuk ka argumentuar me asnjë provë se ekzekutimi i vendimit do ti sillte dëm të rëndë të pakthyeshëm, ngase kërkesa për pezullimin te ekzekutimit të vendimit duhet argumentuar mbi baza reale të shkaktimit të dëmit të pariparueshëm.”*

Kolegji i Gjykatës së Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes, vlerëson se përfundimi dhe qëndrimi juridik i Gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktvendimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të Ligjit për Procedurën Kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika (b), (g), (j), (k) dhe (m), e rrjedhimisht edhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së, ngase edhe sipas vlerësimit të kolegjit të apelit, në rastin konkret nuk janë plotësuar në mënyrë komulative kushtet për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit të përcaktuara me nenin 100 paragrafi 1.1 dhe 1.2 të Ligjit për

Konfliktet Administrative, dhe duke u nisur nga gjendja e tillë e çështjes, pranon në tërësi si të drejtë dhe të ligjshëm një përfundim të tillë të Gjykatës së shkallës së parë.

Me nenin 100 të Ligjit Nr.08/L-182 për Konfliktet Administrative është përcaktuar se “1. Masa e sigurisë e përcaktuar në paragrafin 1 dhe 2, të nenit 99 të këtij Ligji, mund të vendoset nëse nga një shqyrtim paraprak, Gjykata, vlerëson se plotësohen këto kushte: 1.1.marrja e masës të sigurisë është e domosdoshme për të shmangur një dëm të rëndë, të pakthyeshëm ndaj interesave të propozuesit të masës; 1.2.marrja e masës së sigurisë nuk cenon rëndë interesin publik.”

Kjo dispozitë në mënyrë qartë përcakton se për caktimin e masë së sigurisë duhet të plotësohen në mënyrë kumulative dy kushtet e përcaktuara “1.1 marrja e masës të sigurisë është e domosdoshme për të shmangur një dëm të rëndë, të pakthyeshëm ndaj interesave të propozuesit të masës; 1.2.marrja e masës së sigurisë nuk cenon rëndë interesin publik.”

Në rastin konkret paditësja me ankesën e ushtruar kërkon shtyrjen e ekzekutimit të vendimit me arsyetim se, “Paditësja, me anë të Kërkesës për pezullimin e ekzekutimit të vendimit ka dëshmuar se Pala e interesit kishte përfituar kundërligjshëm pagë nga Paditësja duke u aguar si auditor i Brendshme, mirëpo detyrat e punës në këtë pozitë nuk i kishte ushtruar asnjëherë për shkak të mungesës së licencës përkatëse...” Duke i marrë parasysh këto pretendime ankimore të paditëses në ankesë të cekura më lartë ndaj aktvendimit të Gjykatës së shkallës së parë, kolegji i apelit vlerëson se të njëjtat janë të pa bazuara dhe të pa argumentuara me prova konkrete për tu aprovuar ankesa dhe për tu lejuar shtyrja e ekzekutimit të vendimit të kontestuar deri në vendosjen sipas padisë së paditëses.

Po ashtu kolegji vëren se paditësja përtej përshkrimit të dispozitave relevante ligjore nga neni 99 dhe 100 të KLA-së, ai është i detyruar duhet të provoj me prova konkrete, argumentet në mbështetje të plotësimit të kriterëve ligjore për caktimin e masës së sigurisë, përkatësisht të provonte me prova se cili është ai dëm që i shkaktohet paditëses, dhe pse ai dëm është i pakthyeshëm ndaj interesave të propozuesit të masës, dhe se marrja e masës së sigurisë nuk cenon rëndë interesin publik, kushte këto ligjore për caktimin e masë së sigurisë, të cilat duhet të provohen nga paditësi. Në këtë drejtim paditësja-propozuesja nuk ka argumentuar me ndonjë provë të besueshme në kërkesën e tij se në këtë fazë të procedurës caktimi masës së sigurisë kundër vendimit të kontestuar është e domosdoshme për të shmangur ndonjë dëm të rëndë dhe të pakthyeshëm dhe se caktimi i masës së sigurisë nuk do të cenonte interesin publik.

Kolegji vlerëson se vetëm pretendimi i propozuesit se do të shkaktohet dëm, e vlerësoi si argument të pamjaftueshëm për caktimin e masë së sigurisë kundër të vendim të kontestuar, sepse sipas vlerësimit të kolegjit dëmi duhet të jete real, përkatësisht i pakthyeshëm dhe se i njëjti duhet të provohet me prova konkrete. Kjo për faktin se kërkesa për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit kryesisht është e mbështetur në fakte dhe prova që kanë të bëjnë me çështjen kryesore, përkatësisht objektin e kërkesëpadisë së paditëses, për të cilat Gjykata do të vendosë në mënyrë meritorë pas administrimit të provave dhe shqyrtimit të padisë për anulimin e vendimit të kontestuar, por të cilat tani nuk janë me ndikim për vlerësimin e besueshmërisë së kërkesës për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit. Prandaj, nëse gjykata në rastin e vendosjes sipas padisë së paditëses, gjen se vendimi e të paditurit është i paligjshëm, atëherë çfarëdo dëmi eventual i shkakuar ndaj paditësit mund të llogaritet dhe mund të kompensohet.

Prandaj, mbi këtë gjendje të fakteve kolegji i apelit vëren se Gjykata Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, në mënyrë të drejtë ka vërtetuar gjendjen faktike,

drejtë ka zbatuar dispozitat procedurale dhe materiale, dhe se nuk është cenuar ligji në dëm të paditëses me rastin e refuzimit të kërkesës për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit të kontestuar.

Në këtë kuptim, bazuar në arsyet e dhëna më lart, kolegji i apelit vlerëson se aktvendimi i ankimuar i Gjykatës së shkallës së parë nuk ka të meta për shkak të së cilave nuk mund të vlerësohet ligjshmëria e tij, dispozitivi i aktvendimit është i kuptueshëm, nuk është në kundërtënie me vetveten ose me arsyet e aktvendimit, dhe se aktvendimi përmban arsye të mjaftueshme dhe bindëse për gjendjen faktike dhe juridike, për të vendosur në këtë çështje juridike, të cilat në tërësi i aprovon edhe kolegji i apelit, dhe nga këto arsye ankesa si e tillë refuzohet, ndërsa aktvendimi i goditur me ankesë vërtetohet si i drejtë dhe i ligjshëm.

Nga arsyet e dhëna më lartë, dhe duke u bazuar në nenin 208 dhe nenin 209 pika b) të Ligjit për Procedurën Kontestimore, lidhur me nenet 90 paragrafi 1.2 dhe 95 të Ligjit për Konfliktet Administrative, u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
AA.nr.178/2025, datë:07.03.2025

Kryetari i kolegjit
Hajriz Hoti